

عنوان مقاله:

هلالی هاله ای بر ماه خاقانی (بررسی رگه هایی از سبک خاقانی در اشعار هلالی جغتایی)

محل انتشار:

دومین همایش ملی بازشناسی مشاهیر و مفاخر خراسان در ادب پارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 37

نویسندگان:

احمد خواجه ایم - عضو هیئت علمی دانشگاه حکیم سبزواری

رویا رضازاده - کارشناسی ارشد و دبیر زبان و ادبیات فارسی اسفراين

مینا ایزانلو - دانشجوی دبیری ادبیات فارسی دانشگاه فرهنگیان باهنر تهران

خلاصه مقاله:

خاقانی شروانی، حسان عجم، شاعر آرمانگرا که سبک سرایش شعر پیشینیان او را اقتناع نمود و ذهنخلاق و آرمانگرایی او همواره به دنبال پرواز در دوردست ها بود، طرحی نو در انداخت و با ابداع معانیغریب و تعبیرات تازه و تسلطی که بر علوم مختلف داشت، پرچمدار سبک خراسانی یا ترکستانگردید. این نوآوری او برای همیشه در عالم ادب جاوید ماند و شاعران بسیاری از او الهام گرفتند و رهروی راه وی شدند یا رگه هایی از شعر وی در آثارشان به جریان درآمد. از جمله ی این شاعران، می توان به هلالی جغتایی، شاعر قرن نهم هجری، اشاره نمود که دوران رونق ادبی هرات و امارت امیرعلی شیرنوایی را درک کرده بود، شیوه ی غزل هایش طلوع سبک وقوع رانشان میدهد، اما با وجود سه قرن فاصله ی زمانی با خاقانی، بسیاری از ویژگی های شعری وی، از جمله به کار بردن ردیف های دشوار، قافیه ها، مضامین، اصطلاحات، نکته های دستوری و وزن در اشعارهلالی دیده می شود، که در این مقاله سعی شده است با استفاده از تطبیق شاهد مثالهای این دو شاعرمدعی این که رگه هایی از شعر خاقانی در سروده های هلالی جریان دارد و هلالی را هم در زمره بیکی از مقلدان فراوان خاقانی قرار می دهد، به اثبات رساند.

کلمات کلیدی:

خاقانی شروانی، هلالی جغتایی، تقلید، اشتراک سبک و مضمون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/686540>

